

La guerra civil.

Lema. No hi may que n'hi ha que's.

Bella y jòyosa pàgina
 que's banya en lo Llobregat
 y la seua front corona
 ab la neu que al Montany cau,
 un jorn plena d'alegria
 se la veya treballar.

La pàgina n'es jubbilla
 de tan gran y tan richi mas
 que ab los Pirineus confronta
 tocant los horts valencians;
 y hi ven en son terren
 plens de verdors jama'th camps,
 grans boscos, hermosas vinyas
 y fèrtils oliverans.

Abil xemenejas s'aixecan
 arreu negre fum gitant

y la pagera cofoya
div: també rock industrial.

Les nines que en lo mas farscan
son bonicas tant y tant
que qui un ^{sol} cop las contempla
foll ne queda ninorat.

En lo mas de matinaida
veuren los monos marxar
uns ab matjos a' la vila
ab bons altres al trevall
vintiench ab postadores
van a' la brema cantant.

E uns se'n van a' teixir panyo
y altres a' teixir donias
y tot' honr content trevalla
y tot' honr ainsa' l' trevall.

Mes un jorn, paron las feiras;
los telers, ne sont cremats
y'ls camps que coberts d'or n' eran
coberts son avuy de sang.

Los monos, qui eran tan mansos
en panteras se han tornat

arreu s'esten la histira;
la pageda, esta plorant.
En lo mar, que's lo que passa?
que's lo que passa en lo mar?
Perque tots los moros dexan
los arrens de trevallar?
Perque ploran las doncellas?
Pageda, perque ploran?

2

L'anglotavit repont de prena
la pageda ab greu sospir:
Plor, al veures que com feras
s'estan matant los meus fills
que 'ls uns fran a son pare;
altres, roban al veli
deshonrant las castas verges
de lascivia en son desitg,
y arreu portant l'esternini
y arreu la lluita civil.
Que son germans oblidant
puig d'igual terra son fills
l'un a l'altre s'assena

L'un à l'autre fa'morir.
No be acaba la pàgina
eixe paraulas de dit
una dona escabellantre
ve y lllevantre greus sospis.
Que teniu la bona dona?
Com es que plorant veniu?
- Ay de mi! respon aquella
me n'han mort lo meu marit.
Un soldat, un soldat n'era
mala mort puga tenir
- Sonegans la bona dona
puig ho ha volgut Deu apins.
Mes ella mes fort suspira
Y un soldat va repetint.

3

En tant un soldat se acostà,
la dona diu: es aquell!
De sopte'l soldat l'abraça
mare meua dient content.
Les petons ~~de~~ les abraçades
que's feren pensar poden.
- Honor es lo pare pregunta?
digaun'ho mare al moment.

Cixa no respon paraula.

Lo minyo' resta sorpres.

Mentres lo pare preguntó ?

- T'ho dividí lo teu fusell

- Es dir que sóc parricida ?

per cumplir ab mon deber ?

Lo soldat prest foll se torna,

La dona, se'n puja' al cel

Mentres la bona pagená,

Catalunya per nom té,

que santa ^{man} nos retorni

ab devoció prega' a' Deu

Setembre 1873.